Ankenævnet for Forsikring

920/13

Den 5. juli 2013 blev i sag nr. 83.864:

xxx xxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet ikke har forrentet en anerkendt erstatning for varigt mén vedrørende et ulykkestilfælde den 27/2 2011.

Selskabet har henvist til, at der er udbetalt erstatning straks efter, at selskabet har modtaget relevante oplysninger om skadens varige følger, hvorfor det ikke er godtgjort, at klageren har et berettiget krav om tilskrivning af renter.

Det fremgår af sagen, at klageren den 27/2 2011 var udsat for et røverisk overfald i Grønland. Af lægejournal den 27/2 2011 fremgår:

> "Var på ..., går ned ad gaden mod ... for at finde taxa. 2 mænd spørger om han har cigaret, hvilket benægtes. Blev derefter ved skub/puf i maven skubbet opkuld. Står op igen. De to kræver at han giver dem sine penge og jakke, hvilket ikke efterkommes. Herefter får skadelidte af én af de 2 et slag med knytnæve på ve. ansigt/øje. De kræver endnu engang jakke og pung. Skadelidte tager omgående jakken af, de kræver endnu engang pung. Skadelidte oplyser at pungen er i jakken hvorefter de to mænd løber bort, medtagende jakken.
> Overfald anmeldt til politi i dag.
> Kommet til skadestuen medbringende anmodning om politiattest fra politiet i ... Klager alene over smerter ved ve. øje. Ej tågesyn eller andre synsfænomener. Ingen fremmedlegemefornemmelse
>
> Obj. :
> Insp.: venstresidig sæbeøje med hævelse sv. til øvre og nedre øjenlåg samt tegn på blødning i underhuden i form af mørkerød/blålig misfarvning af huden sv. til den midterste ca. halvdel

af øvre og nedre øjenlåg. Desuden et ca. 1 cm langt, vandret forløbende, stregformet hudsår med sårskorpe ca. 1,5 cm. under ve. øje.
0.d.: visus: 6/6, d.v.s. normal synsstyrke. Normal øjenbevægelighed og normal pupilreaktion for lys både direkte og indirekte. ingen smerter ved lyspåvirkning. I alle 4 kvadranter conjunktival injektion, men ingen ciliær injektion. I øvre midterste kvadrant en ca. 2x2 stor subkonjunktival blødning.
Angiver smerter ved palp af nedre orbitarand, men ingen palpable forandringer, ingen mistanke om fraktur.

Konklusion: Følger efter direkte traume for ca. 1/2 døgn siden."

Klageren fik efterfølgende symptomer på posttraumatisk belastningssituation, og det fremgår bl.a. af lægejournal af 18/7 2011:

"Rent fysisk ingen varige skader, men siden overfaldet udviklet symptomer på post traumatisk belastningssituation.
Angst både for at gå i byen samt i eget hjem til trods for at han kognitivt kan forstå at risikoen for gentagelse er lille.
Har svært ved at sove, hvilket efterhånden giver problemer på arbejdet.
Skønnes at kunne profitere af forløb hos psykolog, hvorfor vi tillader os at henvise pt."

Klageren indsendte skadeanmeldelse den 23/6 2011.

I brev af 23/2 2012 til klageren har selskabet meddelt, at sagsbehandlingen vil blive udsat med henvisning til, at Arbejdsskadestyrelsen anbefaler, at der minimum skal gå 2 år, før det kan vurderes, om der er tale om et varigt mén.

Klagerens advokat har som reaktion herpå i brev af 29/2 2012 til selskabet bl.a. kritiseret, at selskabet har henvist til, at der skal gå 2 år fra skadesdatoen, inden man vurderer de varige helbredsmæssige gener efter et ulykkestilfælde. Det er advokatens opfattelse, at der under alle omstændigheder skal ske udbetaling af størst mulig a conto godtgørelse for varigt mén med tillæg af renter. Advokaten henviser til det lægelige materiale - herunder til erklæring fra speciallæge i psykiatri samt psykolog af 10/2 2012. Det fremgår heraf:

"[Klager] har været i behandling siden 18.07.2011 med ugentlige psykologsamtaler for PTSD forårsaget af overfald begået i … den 27. februar 2011. I det samme forløb er han med længere mellemrum også blevet lægeligt vurderet af psykiater, og der er igangsat lindrende, mest symptomatisk, psykofarmakologisk behandling.

[Klager] har været sygemeldt i perioden fra den 13. december 2011 til den 22. januar 2012. Den 23. januar 2012 er [klager] påbegyndt deltidsarbejde fra kl. 8-13 svarende til ca. 30 timer ugentligt. [Klager] ikke har været sengeliggende.

> Om [klagers] nuværende status efter behandlingsforløbet kan det oplyses, at han hver nat vågner 2-3 gange, badet i sved, med mareridt og flash-bach til overfaldssituationen. Det betyder, at han aldrig får en rolig og længerevarende nattesøvn og som følge deraf oplever træthed og udbrændthed om dagen.
>
> [Klager] plages af vrede og angst, og det medfører, at han isolerer sig og trækker sig tilbage og undgår sociale relationer. Han kan således ikke bevæge sig alene i byen for at handle eller deltage i sociale aktiviteter i form af sport eller lignende, selvom han altid har været en habil sportsudøver.
>
> [Klager] plages af regelmæssige vredesudbrud overfor sin hustru og søn på 11 år, idet han reagerer impulsivt og ubehersket, hvis noget går ham imod.
>
> [Klager] oplever desuden koncentrations- og opmærksomhedsforstyrrelse, hvilket medfører at han ikke er i stand til koncentrere sig i sit arbejde som ingeniør og må f. eks. opgive at skrive referater og lignende i forlængelse af møder i arbejdsmæssig sammenhæng.
>
> [Klagers] tilstand har nu varet 1 år og må formodes at være statisk og varig, og realistisk set må man forvente meget få forbedringer, hvis der i det hele taget vil vise sig nogen. Det må altså formodes, at [klager] fremover må leve med de beskrevne personlighedsændringer som følge af PTSD, hvilket betyder, at han livskvalitet bliver markant forringet og nedsat."

Selskabet afviste i brev af 30/3 2012 til advokaten udbetaling af a conto erstatning med henvisning til, at der ikke på baggrund af de foreliggende oplysninger er tale om et sikkert varigt mén.

Advokaten har med brev af 15/11 2012 fremsendt Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 30/10 2012, hvorefter det varige mén grundet overfaldet den 27/2 2011 er fastsat til 15 %. Til grund for afgørelsen lå bl.a. psykiatrisk speciallægeerklæring af 16/9 2012, hvoraf det bl.a. fremgår:

> "Det drejer sig således om en nu 40-årig bygningskonstruktør, der har været stabilt i arbejde, og senest har arbejdet som projektleder i et større entreprenørfirma. Han er aktuelt sygemeldt pga psykiske følger efter et overfald for halvandet år siden.
> Indtil det voldelige overfald 270211 har [klager] været rask såvel fysisk som psykisk.
> Som følge af overfaldet har han udviklet en posttraumatisk belastningsreaktion med begyndende symptomer på personlighedsændring som beskrevet ovenfor. Generne er fortsat middelsvære i styrke.
> Der er forsøgt relevant behandling med samtaler og medicin, som har medført nogen, men utilstrækkelig bedring. Tilstanden har været stationær de seneste cirka 9 måneder, og tilstanden er klart forårsaget af det voldelige overfald; der er ingen konkurrerende årsager."

Selskabet har som svar herpå i brev af 21/11 2012 til advokaten bl.a. anført:

> "Det er korrekt, at vi modtog en speciallægeerklæring pr. mail den 13. februar 2012. Vi skrev efterfølgende til din klient, at vi udsatte behandlingen af sagen til 2 års dagen, da Arbejdsska-

destyrelsen anbefaler i denne slags sager, at der minimum skal gå 2 år, før det kan vurderes, om der er tale om et varigt man.

Vi har ikke på noget tidspunkt fået oplyst, at skaden blev behandlet i Arbejdsskadestyrelsen. Dette bliver vi først klar over ved mail af 30. oktober 2012, hvor afgørelsen er vedlagt.

Det er i øvrigt ikke erklæringen fra den 10. februar 2012, der ligger til grund for Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, men psykiatrisk speciallægeerklæring fra 16. september 2012.

Vi mener fortsat ikke, at vi skal betale renter til din klient, da vi ikke har været bekendt med, at der skulle laves en erklæring den 16. september 2012. Havde vi vidst dette havde vi haft muligheden for selv, at indhente denne og dermed også vurdere sagen og eventuelle man.

Jf. FAL § 24 skal vi betale renter 14 dage efter, at vi har haft mulighed for at indhente de nødvendige oplysninger, der skal til for at vurdere skadens omfang. Da man har valgt ikke at informere os om hverken Arbejdsskadestyrelsen eller speciallægeundersøgelse, har vi således ikke haft nogen viden, vi kunne handle på. Derfor er vi ikke pligtige til at betale renter før 14 dage efter vi har modtaget psykiatrisk speciallægeerklæring fra den 16. september 2012."

Klageren har herefter indsendt klageskema til nævnet den 10/1 2013 med krav om, at selskabet betaler renter af erstatningsbeløbet.

Selskabet har i brev af 24/1 2013 til nævnet fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Under hensyntagen til hændelsens karakter har vi under forløbet fastholdt, at vi ønskede at følge Arbejdsskadestyrelsens anvisninger omkring stationærtidspunktet for psykiske skader.

Kunden oplyser den 3. januar 2012, at der i anden anledning er ved at blive udfærdiget en speciallægeerklæring. Vi beder i den forbindelse kunden indsende en kopi, når den foreligger. Den 13. februar 2012 modtager vi en vurdering fra psykolog … og psykiater ... Om det var denne vurdering, som kunden mente var en speciallægeerklæring, skal være usagt, men vores lægekonsulenter anbefalede - efter at have set vurderingen - at vi fulgte Arbejdsskadestyrelsens anvisning om fastsættelse af men på to-års dagen.

Herefter modtog vi den 30. oktober 2012 kopi af speciallægeerklæring fra overlæge … og Arbejdsskadestyrelsens vurdering på 15 %. Af erklæringen fremgår det, at [overlæge] vurderer stationærtidspunktet til ni måneder tidligere.

Som nævnt ovenfor så fungerer overlæge … som ledende lægekonsulent for Arbejdsskadestyrelsen i sager med psykiske følger. I den sammenhæng har han ved flere lejligheder oplyst, at det er styrelsens opfattelse, at følgerne efter PTSD først med sikkerhed kan gøres på toårsdagen.

Vi må således gå ud fra, at overlæge … konklusion i den aktuelle sag alene baserer sig på kundens oplysninger om, at der ikke var sket fremskridt de seneste ni måneder.

Vi skal derfor understrege, at vi har udbetalt erstatning straks efter vi modtog speciallægeerklæringen og styrelsens afgørelse. Af styrelsens afgørelse fremgår det, at de alene har vurderet følgerne ud fra [overlæges] erklæring og en politiattest.

Henset til styrelsens generelle praksis og de foreliggende oplysninger sagen er afgjort på baggrund af, har vi ikke kunnet udbetale erstatningen tidligere, end det er sket i denne sag.

Konklusion
Vi har udbetalt erstatning, straks efter vi har modtaget relevante oplysninger om skadens varige følger. Derfor finder vi det ikke godtgjort, at kunden har et berettiget krav om tilskrivning af renter."

Nævnet udtaler:

De to psykiatriske speciallægeerklæringer af henholdsvis 10/2 2012 og 16/9 2012 vurderer begge, at klagerens psykiske gener har været stationære siden henholdsvis februar 2012 og januar 2012. På denne baggrund finder nævnet, at selskabet - der har modtaget erklæringen af 10/2 2012 den 13/2 2012- skal betale renter af erstatningen fra 27/2 2012, jf. forsikringsaftalelovens § 24.

Det, selskabet i øvrigt har anført om afventning af 2-års dagen for skaden, ændrer ikke herved.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, Alm. Brand Forsikring A/S, skal forrente erstatningen i henhold til forsikringsaftalelovens § 24 fra den 27/2 2012, og indtil udbetaling skete.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels